

Sme silní v našich slabostiach, aj tak to hovorí Božie slovo. Ježiš zaplakal (nad hrobom Lazara). Aj my máme plakať s plačúcimi. Aj my máme smútiť, avšak nie ako tí, ktorí nemajú nádej (List Tesalonickým). A v konečnom dôsledku, tí, ktorí smúti, sú blahoslavení – a budú potešení (Evanjelium podľa Matúša). Človek, ktorý smúti, potrebuje niekoho, kto ho dokáže vypočuť. Kto bude pri ňom a dovolí mu, aby smútil tak, ako to v tej chvíli najlepšie dokáže. Niekoho, kto unesie hĺbkou jeho bolesti, jeho strach, samotu, hnev, beznádej, pocity viny a sklamaní (možno aj z Boha). Niekoho, kto si je vedomý toho, že v ťažkých chvíľach nám nepomôžu rady, posudzovanie, hodnotenie, hľadanie riešenia. V ťažkých chvíľach nám pomáha iba súcitiť a pochopenie. A preto, mať v smútku pri sebe človeka, ktorý nás neodsudzuje, neteší ľacnou útechou, necituje prázdne frázy, ale nás podopiera svojou prítomnosťou a pochopením, je Boží dar. Vypočutie trpiaceho je svojím spôsobom umenie a ja som presvedčená, že v dnešnej rýchlej a vzdialenej dobe bude ľudská blízkosť a pochopenie čím ďalej tým viac „nardovou masťou“ - vzácnym a žiadaným tovarom.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa Božieho požehnania!

Pohľad na smrť je strašný, o to viac je strašnejší pohľad na Božieho Syna. Nielen rímsky vojak bol smutný a otrasený. Samotná príroda smúti. V Biblii je opisuje túto chvíľu takto: „Zem sa triasla, skaly sa pukali, hroby sa otvárali, mnohé telá zosnulých svätých boli vzkriesené, vyšli z hrobov a po Jeho vzkriesení prišli do svätého mesta a ukázali sa mnohým.“ Zem sa chveje, lebo základ života – Ten, skrze, ktorého bolo všetko stvorené, je zbavený života. Ten, kto je život sám, bol zbavený života na kríži. Mŕtvi vstali z hrobu. Tento úkaz je dokladom, že Kristovou smrťou je moc smrti zlomená. Čo je označené pevné ako skala, je niečo isté, trvalé a pevné. Agónia smrti Božieho Syna je taká veľká, že pevné skaly pukajú. Zo všetkých spomenutých úkazov, ktoré sa udiali pri Ježišovej smrti, si aj dnes môžem tento overiť. Niekoľko metrov hlbokú a širokú puklinu môžeme vidieť na vršku Golgoty. Golgota je mierny vršok, tvorený masívnym bralom. Toto bralo sa z diaľky podobá na lebku, symbol smrti. Cez toto bralo - cez tento symbol smrti je obrovská trhlina, ktorá naznačuje, že moc smrti bola na tomto vrchu zničená.

Pre vnútornú potrebu vydal vydavateľ: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. so sídlom v Púchove, časopis je zdarma. Počet: 350 kusov

Adresa: Royova 4, tel. 042 463 10 74, puchov@ecav.sk, ecavpuchov.sk,
Číslo účtu: 63 66 76 54 / 0900

Na príprave časopisu sa podieľal redakčný tím, ktorému ďakujem za prácu!

Evanjelický Púchov

Občasník evanjelického cirkevného zboru

4 / 2010

**„Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz umierajú v Pánovi!
Áno, hovorí Duch, nech si odpočinú od práce, lebo ich
skutky idú s nimi.“ Zjavenie 14:13 – 14**

Obsah:

**Reformačná báseň
a spomienky**

Strany 2 – 3

**Carolyn Nystrom:
Dovidenia, teta Anka**

Strany 4 -5

Keď blízky odchádza

Strany 6-7

Báseň a Biblické citáty

Strany 8 – 10

**Július Filo – Život po
smrti**

Strana 10

Rozhovor

Strana 11

Vzkriesenie Lazára

Strany 12 – 13

**Jaro Křivohlavý: Posledný
úsek cesty**

Strana 14

**Stanislav Kaczmarczyk:
Smrť a umieranie
z pohľadu Biblie**

Strana 15

**Ja som vzkriesenie a život - kto
verí vo mňa, bude žiť, aj keď
umrie, a nik neumrie naveky, kto
žije a verí vo mňa.
Ján 11:25- 26**